

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

17 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 28 aprilie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2017, declarat de inculpata

*Moroșanu Mariana XXXX, născută la
XX XXXX XXXX, originară și locuitoare a r-nului
XXXXX, s. XXXXX, str. XXXXX XX, cetățeană a
R. Moldova, fără antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 08.10.2014 – 28.04.2017,
instanța de apel: 26.06.2017 – 20.09.2017,
instanța de recurs: 13.12.2017 – 17.01.2018.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Potrivit sentinței Judecătoriei Chișinău din 28 aprilie 2017, Moroșanu Mariana a fost condamnată în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probațiune de 3 ani.

De la inculpată s-a încasat în beneficiul Cristinei Polevoi prejudiciul moral de 10.000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 11 aprilie 2014, orele 10:30, inculpata Moroșanu Mariana, aflându-se într-un loc public, și anume, în biroul Școlii Republicane de Hipism și Pentatlon Modern din str. Calea Orheiului 90, mun. Chișinău, fără careva motive întemeiate, din intenții huliganice, încalcând grosolan ordinea publică, exprimând o vădită lipsa de respect față de societate, prin obrăznicie deosebită, în prezența mai multor persoane, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, a agresat-o pe Polevoi Cristina, trăgând-o de păr și lovind-o cu capul de masă, impunând-o să stea în genunchi, scuipând-o în față, umilindu-i acesteia onoarea și demnitatea, și cauzându-i în rezultat, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1449/D din 25.06.2014, vătămări corporale neînsemnate, exprimate prin echimoze la nivelul membrelor superioare, sistând totodată temporar activitatea normală a școlii sus indicate.

Instanța a reținut că inculpata nu a recunoscut vina și a declarat că a activat la școala de hipism în calitate de contabil-șef din anul 2007. La 14.11.2014, a plecat la școala de hipism pentru a primi salariul restant după eliberarea din funcție. După încasarea salariului, a mers din contabilitate în anticameră pentru a efectua un apel telefonic. Acolo, la masă stătea Polevoi Cristina, fiind stresată. S-a apropiat să telefoneze, iar Cristina Polevoi s-a izbit cu scaunul în spate și a căzut jos. Pentru a se putea apropia de telefon urmă să treacă prin spatele Cristinei și după care să se apropie de masă. Pe Polevoi Cristina nu a atins-o. După, a intrat Natalia Braga și a ridicat-o pe Cristina Polevoi de jos, ieșind din birou.

Totodată, vinovăția inculpatei este integral dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Polevoi Cristina a declarat că în jurul orelor 10:00-11:00 se afla la locul de muncă, în anticamera școlii de hipism. Inculpata fără nici un motiv s-a apropiat de masa la care stătea, a apucat-o de păr și a lovit-o cu capul de masă, după aceasta a dat-o în partea opusă, ea căzând cu tot cu scaun jos. În acel moment era însărcinată. După ce s-a ridicat de jos, inculpata, împingând-o, îi spunea să stea în genunchi, iar la întrebarea ce i-a făcut, i-a răspuns că este pentru faptul că a spus minciuni, apoi i-a zis că o va arunca peste geam, de la etajul doi, după care a scuipat-o în față. Contabila Natalia Braga a intrat în anticameră, fiindcă a auzit zgomot, a văzut cum ea stătea jos și a încercat să o liniștească pe inculpată. Întrucât era stresată nu-și amintește ce i-a spus Natalia Braga inculpatei. Pe parcursul conflictului, activitatea școlii a fost sistată, poliția a fost chemată de către Golub Galina. Ulterior a plecat acasă, deoarece se simțea rău. În două zile s-a adresat pentru a efectua un control medical, deoarece se simțea rău. Susține acțiunea civilă în partea prejudiciului moral în mărime de 10.000 lei, deoarece a fost ofensată.

Martorul Golub Galina a explicat că în sediul școlii s-a întâlnit cu Polevoi Cristina care plângea. Ajungând în biroul său, a venit și inculpata care dorea să vorbească, să rezolve o problemă, acesta era supărată. A sărit la bătaie, era agresivă și a intrat în contabilitate pentru a suna la poliție. În anticameră se afla Gorincioi și Braga. Ținea de ușă, deoarece inculpata se afla în anticameră și trăgea ușa, fiind

speriată de comportamentul ei. După ce inculpata a plecat, a luat pastile și s-a calmat.

Martorul Braga Natalia a declarat, că a auzit zgomot în anticameră, de parcă ceva greu a căzut jos. Ulterior a auzit vocile inculpatei și Cristinei Polevoi. A ieșit din birou în anticameră să vadă ce se întâmplă și a observat-o pe Cristina cu tot cu scaun la podea. Inculpata se afla lângă Cristina și îi vorbea ceva. A văzut cum inculpata o trăgea de păr pe Cristina Polevoi. A reușit să o ridice pe Cristina de jos și să o scoată din birou. Inculpatei i-a spus să se liniștească, după care și aceasta a plecat din anticameră. Peste vreo 4-5 minute inculpata a revenit. În anticameră a venit și Galina Golub. Între acestea două s-a iscat o ceartă. Inculpata a început să sară la bătaie, probabil dorea să o tragă de păr pe Galina Golub. A împins-o în biroul său pe doamna Golub, iar ultima nu-i permitea inculpatei să intre. În anticameră intra-se și Gorincioi Alexandru, care la fel i-a spus inculpatei să se liniștească.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 1449/D din 25 iunie 2014, la Polevoi Cristina s-a constatat echimoze la nivelul membrelor superioare, care puteau fi produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, se califică ca vătămare neînsemnată. De stabilit cu certitudine poziția persoanei agresate și agresorului în momentul cauzării leziunilor corporale nu este posibil. Producere leziunilor corporale în rezultatul căderii corpului de la propria înălțime puțin probabil. Regiunile anatomice unde sunt localizate leziunile corporale depistate sunt accesibile pentru mâna proprie. De stabilit cu certitudine câte lovituri au fost aplicate nu este posibil. În momentul cauzării s-a acționat cu o suficientă putere pentru producerea lor.

Astfel, a avut loc o încălcare grosolană a ordinii publice care exprimă o vădită lipsă de respect față de societate manifestată prin acțiuni intenționate ale inculpatei ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care au fost încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către inculpată, prin necuviință, neobrăzare, comportament batjocoritor față de partea vătămată și cei din jur.

Incidentul a avut loc într-un loc public, și anume la Școala Republicană de Hipism și Pentatlon Modern, situată pe str. Calea Orheiului 90, mun. Chișinău, și la care au asistat mai multe persoane, fiind încălcată grosolan ordinea publică și având loc o vădită lipsă de respect, față de partea vătămată Polevoi Cristina și alte persoane, reieșind din declarațiile părții vătămate și martorilor. Acțiunile inculpatei întrunesc semnele calificative ale huliganismului, fiind stabilit, că inculpata a aplicat violența asupra părții vătămate Polevoi Cristina, fapt confirmat prin declarațiile martorilor și raportul de expertiză medico-legală.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatei în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpata a comis o infracțiune mai puțin gravă, că nu s-au stabilit circumstanțe atenuante și agravante.

Totodată, instanța a reținut că nu s-a constatat acceptul inculpatei privind executarea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității, iar stabilirea pedepsei sub formă de amendă nu își va atinge scopul or, inculpata prin ignorarea citării de a se prezenta în fața instanței de judecată de multiple ori, cât și comportamentul său disprețuitor față de participanții la proces, nu a conștientizat consecințele faptelor comise și nu și-a schimbat atitudinea față de valorile ocrotite de legea penală.

Inculpata nu are antecedente penale, este la prima abatere privind încălcarea legii penale, fiind necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării ei.

Infrațiunea comisă de inculpată, a adus atingere atât onoarei și demnității, cât și integrității corporale și sănătății părții vătămate, astfel prin însăși natura faptei, s-au cauzat suferințe psihice, mai mult, partea vătămată fiind însărcinată, aflându-se la locul de muncă, în rezultatul acțiunilor inculpatei i-a fost cauzat stres și frustrare, stare de insecuritate, respectiv urmează a fi încasat din contul inculpatei în beneficiul ei prejudiciu moral în mărime de 10.000 lei.

3. Avocatul Diana Grecu a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatei să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, cu micșorarea cuantumului prejudiciului moral.

Apelanta invocă că acuzarea nu a demonstrat vinovăția inculpatei, fiind pedepsită pe presupuneri.

Niciun martor nu a comunicat că ar fi văzut cum inculpata i-ar fi aplicat lovituri lui Polevoi Cristina, sau ar fi împins-o de pe scaun. Toți martorii susțin că ar fi auzit un zgomot puternic, sau ar fi văzut numai cum Polevoi Cristina stătea căzută jos, dar nimeni nu a observat nemijlocit procesul de cădere.

Instanța i-a aplicat inculpatei o pedeapsă prea aspră pentru fapta imputată.

Totodată, instanța nu a motivat admiterea acțiunii civile și încasarea din contul inculpatei a unui prejudiciu moral atât de mare în comparație cu gravitatea faptei infracționale, și ținând cont de leziunile corporale depistate la partea vătămată.

Suma solicitată de către partea vătămată cu titlu de prejudiciu moral depășește cu mult standardele recomandate de CtEDO pentru țara noastră.

3.1. Inculpata la fel a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitată, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Apelanta invocă că martorul Braga Natalia a declarat că în momentul când Polevoi Cristina se afla jos avea părul prins, iar după ce a fost trasă de păr avea părul ciufulit, fapt ce pune la îndoială că partea vătămată a fost trasă de păr de către ea, deoarece din declarațiile acesteia rezultă că a fost trasă de păr până a cădea jos, ce constituie o neconcordanță în raport cu ce menționează martorul Braga N.

Mărturiile lui Golub Galina nu au relevanță, deoarece a declarat cele auzite de la Braga Natalia și Polevoi Cristina.

Aprecierea instanței asupra raportului de expertiză din 25.06.2014, a fost una superficială, fără a intra în esență.

Expertul a răspuns destul de clar că echimozele nu puteau fi produse la căderea de la propria înălțime, dar regiunile anatomice unde sunt localizate leziunile corporale depistate sunt accesibile pentru mâna proprie. Totodată nu a fost posibil de stabilit poziția persoanei agresate și a agresorului.

Conform declarațiilor părții vătămate aceasta a fost trasa de păr și lovită cu capul de masa, în scop de apărare a pus mâinile la față după care a căzut jos, prin urmare acesteia nu i-au fost aplicate lovituri pe membrele superioare, luând în considerație concluziile expertizei din 25 iunie 2014. Un alt aspect este că raportul de constatare medico-legală din 15 aprilie 2014 a fost efectuat cu întârziere (4 zile), timp în care puteau fi cauzate echimozele de pe membrele superioare.

Instanța de fond a dat o apreciere eronată probelor administrate. Acestea demonstrează că nu a fost încălcată grosolan ordinea publică. Chiar și dacă am admite o asemenea situație acțiunile ei pot fi considerate fiind îndreptate direct împotriva părții vătămate, fără aplicarea violenței și folosirea cuvintelor necenzurate. Din declarațiile martorilor rezultă că conflictul nu a durat mai mult de 3-4 minute, ce denotă că acțiunile ei nu au fost îndreptate spre încălcarea ordinii publice. Activitatea instituției nu a fost periclitată după cum menționează acuzarea, fapt confirmat prin lipsa unui act eliberat de către IP Școala de Hipizm și Pentatlon Modern.

Mai mult, în cazul dat n-a persistat tulburarea ordinii publice, n-a fost prezentă societatea, în afară de persoanele implicate în conflict, și nu a avut loc o vădită lipsă de respect față de societate, ce denotă lipsa elementelor infracțiunii de huliganism.

Acțiunile ei au fost determinate nu de motive huliganice, ci de motive personale, deci acțiunile date urmează a fi calificate ca acțiuni contra persoanei și nu pot fi considerate drept acțiuni ce atentează la ordinea publică în sensul art. 287 Cod penal.

Fapta incriminată nu întrunește, sub aspectul laturii obiective și subiective, elementele infracțiunii de huliganism.

Polevoi Cristina nu a adus argumente clare privind solicitarea prejudiciului moral în sumă de 10.000 lei, conform prevederilor art. 1423 Cod civil. Mai mult, acțiunea civilă înaintată nu corespunde cerințelor legale prevăzute de art. 221 CPP. Deși Polevoi Cristina a indicat în cererea numele pârâtei - Moroșanu Mariana, nu a indicat de la cine solicită încasarea pretinsei sume, care este una exagerată.

Fără o motivare clară, instanța a stabilit o pedeapsă maximă și a dispus încasarea prejudiciului moral în mărime de 10.000 lei, conform solicitării părții vătămate.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2017, apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că lipsesc careva dubii care ar pune la îndoială vinovăția inculpatei în comiterea faptei incriminate, astfel că la acest capitol se rețin drept declarative argumentele apărării că învinuirea nu este confirmată prin probe, iar apelurile declarate conțin doar unele opinii asupra probelor administrate, fără careva argumente concrete în sensul cerințelor privind achitarea inculpatei.

Soluția instanței de fond privind vinovăția inculpatei este pe deplin justificată, or, vina acesteia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, este dovedită integral prin probele administrate, ținând cont de prevederile art. 95, 100 și art. 101 CPP.

Partea vătămată Polevoi Cristina a declarat că inculpata, fără niciun motiv s-a apropiat de masa la care stătea, a apucat-o de păr și a lovit-o cu capul de masă, după aceasta s-a dat în partea opusă și a căzut cu tot cu scaun jos. În acel moment era însărcinată. Apoi, după ce s-a ridicat de jos, inculpata împingând-o, îi spunea să stea în genunchi, iar la întrebarea ce i-a făcut, inculpata a răspuns că este pentru faptul că a spus minciuni, apoi i-a zis că o va arunca peste geam, de la etajul doi, după care a scuipat-o în față și a lăsat-o să iasă din anticamera. Contabila Natalia Braga a intrat în anticameră, fiindcă a auzit zgomot, aceasta a văzut-o cum stătea jos și a încercat să o liniștească pe inculpată. În cadrul urmăririi penale a fost chemată de două ori la confruntare, inculpata nu s-a prezentat, deși cunoștea despre faptul că urma să se prezinte. La incident a fost prezentă ea, Braga Natalia și inculpata.

Martorul Golub Galina a relatat că, în biroul său, a venit și inculpata care dorea să vorbească, să rezolve o problemă, aceasta era supărată. Aceasta a sărit la bătaie, era agresivă. A intrat în contabilitate pentru a suna la poliție. Fiind speriată, ținea de ușă, deoarece inculpata se afla în anticameră și trăgea ușa. După ce inculpata a plecat, a luat pastile și s-a calmat.

Martorului Braga Natalia a declarat că a auzit zgomot, de parcă ceva greu a căzut jos. Ulterior a auzit voci, care aparțineau inculpatei și Cristinei Polevoi. Când a ieșit din birou în anticameră să vadă cele întâmplate, a observat-o pe Cristina cu tot cu scaun la podea. Inculpata se afla lângă Cristina și îi vorbea ceva. A văzut cum inculpata o trăgea de păr pe Cristina Polevoi. A reușit să o ridice pe Cristina de jos și să o scoată din birou, unde a plecat nu cunoaște. Inculpatei i-a spus să se liniștească, după care și aceasta a plecat din anticameră. Peste vreo 4-5 minute inculpata a revenit. Tot în anticameră a venit și Galina Golub. Între acestea două s-a iscat o ceartă, motivul certii nu îl cunoaște. Inculpata a sarit la bătaie, probabil dorea să o tragă de păr pe Galina Golub. A împins-o în biroul său pe doamna Golub și nu îi permitea inculpatei să intre. Cristina Polevoi când se afla jos avea părul prins, iar după ce a fost trasă de păr, era ciufulită.

Instanța de fond corect a încadrat acțiunile inculpatei în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită.

La caz, inculpata nu s-a limitat doar la tragerea de păr a părții vătămate, dar și a lovit-o cu capul de masă, fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate Polevoi Cristina, dar și prin declarațiile martorului Braga Natalia, or, atât partea vătămată, cât și martorul dat au confirmat obrăznicia deosebită a inculpatei, exprimată prin impunerea Cristinei Polevoi să stea în genunchi, scuipând-o în față și umilindu-i onoarea și demnitatea.

Inculpata trăgând-o de păr pe partea vătămată Polevoi Cristina, și lovind-o cu capul de masă, a manifestat un comportament obraznic față de ultima, acțiunile acesteia au fost curmate de martorul Braga Natalia, care a declarat că în momentul când a ieșit din birou în anticameră să vadă cele întâmplate, a observat-o pe Polevoi Cristina cu tot cu scaun la podea, inculpata se afla lângă aceasta și îi vorbea ceva. A văzut cum inculpata o trăgea de păr pe Cristina Polevoi. A reușit să o ridice pe Cristina de jos și să o scoată din birou, unde a plecat nu cunoaște. Inculpatei i-a spus să se liniștească, după care și aceasta a plecat din anticameră.

În rezultat, prin acțiunile inculpatei manifestate prin lovire cu capul de masa pe partea vătămată, ultima căzând jos cu scaunul, ulterior, impunerea acesteia să stea în genunchi, în cele din urmă, partea vătămată s-a soldat cu leziuni, iar potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 1449/D din 25 iunie 2014, la Polevoi Cristina s-au stabilit echimoze la nivelul membrelor superioare, care puteau fi produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, se califică ca vătămare neînsemnată. Producerea leziunilor corporale în rezultatul căderii corpului de la propria înălțime este puțin probabilă.

Este neîntemeiat argumentul inculpatei că declarațiile părții vătămate Polevoi Cristina constituie o neconcordanță în raport cu cele menționate de martorul Braga Natalia. Or, în acest sens, se reține că partea vătămată Polevoi Cristina a menționat clar că, inculpata a apucat-o de păr și a lovit-o cu capul de masă, după aceasta a dat în partea opusă și a căzut cu scaunul jos. Apoi, după ce s-a ridicat de jos, inculpata împingând-o îi spunea să stea în genunchi, după care a scuipat-o în față și a lăsat-o să iasă din anticamera.

Astfel, declarațiile părții vătămate sunt veridice, de vreme ce acestea declarații corespund cu cele menționate de martorul Braga Natalia, care în consecință a și menționat că inculpata a aplicat violență față de partea vătămată, care s-a ales cu leziuni, fapt confirmat și prin raportul de expertiză.

Este nefondată opinia avocatului că urmează a fi suspus criticii raportul de expertiză din 25 iunie 2014, din care rezultă că, echimozele părții vătămate nu puteau fi produse la căderea de la propria înălțime, dar regiunile anatomice unde sunt localizate leziunile corporale depistate sunt accesibile pentru mâna proprie. Totodată nu a fost posibil de stabilit poziția persoanei agresate și a agresorului. Or, potrivit raportului de expertiză, la partea vătămată Polevoi Cristina s-a constatat echimoze la nivelul membrilor superioare, expertul a conchis că acestea puteau fi produse în rezultatul acțiunilor traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțelor indicate, calificându-se ca vătămare neînsemnată.

Sunt declarative afirmațiile apărării că raportul de constatare medico-legală din 15 aprilie 2014 a fost efectuat cu mare întârziere de 4 zile, timp în care posibil intenționat, puteau fi cauzate echimozele de pe membrele superioare. Astfel, deși într-adevăr raportul de constatare medico-legală a fost efectuat la data de 15.04.2014, cu 4 zile mai târziu de la comiterea faptei imputate inculpatei, faptul dat nu constituie temei de a considera că partea vătămată Polevoi Cristina și-ar fi provocat desinestătător careva leziuni corporale. Prin raportul de constatare

medico-legală s-a stabilit că partea vătămată s-a ales cu leziuni care se califică ca vătămări neînsemnate, și totodată, prin declarațiile atât părții vătămate, cât și a martorului se probează faptul aplicării de către inculpată a violenței față de Polevoi Cristina, pe când partea apărării pretinzând că partea vătămată singură și-a provocat leziuni în intervalul de timp, după 11.04.2014 până la 15.04.2014, nu a prezentat careva probe concludente și pertinente pentru confirmarea opiniei invocate, prin urmare această afirmație a fost înaintată doar cu scopul inducerii instanței în eroare și eschivării inculpatei de răspundere penală pentru fapta infracțională comisă.

Prin „acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică” se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

Sunt nefondate afirmațiile inculpatei cu privire la lipsa laturii obiective a infracțiunii, adică, pretinsul fapt că ea nu a încălcat grosolan ordinea publică, având în vedere că activitatea instituției nu a fost periclitată. La fel sunt nefondate și afirmațiile inculpatei că pe caz nu a persistat tulburarea ordinii publice, nu a fost prezentă societatea, în afară de persoanele implicate în conflict și nu a avut loc o vădită lipsă de respect față de societate, ce denotă lipsa elementelor infracțiunii de huliganism.

Astfel, în cazul respectiv, nu se poate conchide că infracțiunea comisă de inculpată nu a fost comisă în loc public, or, conflictul a avut loc în biroul Școlii Republicane de Hipism și Pentatlon Modern din str. Calea Orheiului 90, mun. Chișinău, care la rândul său este un loc public, și incidentul fiind auzit de către martorul Braga Natalia, care a declarat că după ce inculpata a ieșit din birou, peste 5 minute a auzit zgomot, de parcă ceva greu a căzut jos. Ulterior a auzit voci, care aparțineau inculpatei și Cristinei Polevoi.

Mai mult, martorul a specificat clar că atunci când a ieșit din birou să vadă cele întâmplare, a observat-o pe Polevoi Cristina cu scaunul la podea.

Tot aici este de reținut că inculpata acționând din intenții huliganice, a comis aceste acțiuni în biroul școlii - loc accesibil publicului, și își dădea seama că fapta ei poate ajunge la cunoștința altor persoane, dar și a admis în mod conștient faptul că prin obrăznicia deosebită manifestată, a dorit umilirea intenționată a pătimatei, scop pe care în cele din urmă l-a și atins.

La fel, prin obrăznicie deosebită se înțeleg acțiunile de încălcare grosolană a ordinii publice însoțite de acte de violență asupra persoanei, adică violență soldată fie cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății, fie cu leziuni corporale care nu presupun nici dereglarea de scrută durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă.

În speță, s-a constatat că inculpata a aplicat față de Polevoi Cristina acte de violență, manifestate prin lovirea cu capul de masă și tragerea de păr, acțiuni ce denotă evident încălcarea grosolană a ordinii publice, însă în cazul de față latura obiectivă a infracțiunii de huliganism, nu este condiționată în mod obligatoriu de adresarea cuvintelor necenzurate față de victimă.

Latura subiectivă a infracțiunii de huliganism se caracterizează, în primul rând, prin intenție directă. Motivele acestei infracțiuni sunt motive huliganice.

Prin urmare, este nefondată afirmația inculpatei că în acțiunile ei lipsește latura subiectivă a infracțiunii incriminate, acțiunile sale au fost determinate nu de motive huliganice, ci de motive personale, or, nu există conduită umană care să nu fie motivată. Deși motivul nu este indicat în textul legii penale ca semn obligatoriu al laturii subiective a infracțiunii de huliganism, el decurge din însăși esența acestei infracțiuni. Prin noțiune „motive huliganice” se are în vedere dorința de a demonstra ceva: forța brutală, de contrapunere societății, etc.

Sunt neîntemeiate și argumentele că vina inculpatei nu a fost demonstrată prin declarațiile părții vătămate și a martorilor, or, anume din declarațiile martorului Braga Natalia rezultă clar că aceasta a văzut cum inculpata a tras-o de păr pe partea vătămată, a umilit-o, a pus-o la pământ și nemijlocit a strigat la ultima, periclitând activitatea normală a instituției pe o perioadă de timp.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond a respectat prevederile art. 96, 385 alin. (1) și 394 alin. (1), (2) CPP, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței/deciziei care sunt circumstanțele care atenuază sau agravează răspunderea inculpatei, datele care caracterizează persoana inculpatei, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

La acest punct, lipsesc careva împrejurări care ar genera aplicarea față de inculpată a unei pedepse mai blânde, or, infracțiunea comisă de către inculpată se califică ca fiind una mai puțin gravă, cu scop de răzbunare.

Instanța de fond corect i-a stabilit inculpatei pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, având în vedere modul în care aceasta a comis infracțiunea, nemijlocit obrăznicia deosebită manifestată, lipsa de respect total față de societate, precum și dorința de a o umili pe partea vătămată Polevoi Cristina, dar și cu atât mai mult că partea vătămată Polevoi Cristina la momentul atacului huliganic era însărcinată.

Circumstanțele vizate sunt destule de a concluziona că inculpata, prin acțiunile sale a dorit să arate doar o supremație și o umilință față de alte persoane, de altfel aceasta intenționând să aplice forța fizică și față de martorul Golub Galina, care însă nu s-au realizat din motivul intervenției martorului Braga Natalia, împrejurări ce o caracterizează pe inculpată doar din punct de vedere negativ.

În contextul normei art. 76, 77 Cod penal, nu s-au stabilit circumstanțe atenuante și agravante.

Astfel, este justă și legală concluzia instanței de fond privind aplicarea față de inculpată a unei pedepse în formă de închisoare, cu suspendare condiționată pe un termen de probă stabilit, ținând cont de circumstanțele menționate, pedeapsa stabilită fiind corespunzătoare faptei comise, dar și având în vedere scopul legii penale, care indică asupra corectării și reeducării inculpatei în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept. Pedeapsa penală are drept scop reeducarea condamnatului, aceasta din urmă nicidecum nu trebuie să creeze careva suferințe fizice și psihice, persoanelor atrase la răspundere penală, fapt care denotă

că sancțiunea dată va avea un efect pozitiv asupra conștientizării de către inculpat a pericolului social al acțiunilor comise.

Corectarea și reeducarea inculpatei este posibilă fără privarea ei de libertate, luând în vedere că aceasta anterior nu a fost condamnată.

Este corectă și soluția instanței de fond privind admiterea acțiunii civile în partea încasării prejudiciului moral, astfel că conform art. 219 - 221 și 225 CPP, instanța de fond just a conchis că suma solicitată de către partea vătămată Polevoi Cristina, în suma de 10.000 lei, este întemeiată.

Așadar, urmează a fi respins argumentul inculpatei că cuantumul prejudiciului, este unul exagerat, că acțiunea civilă nu corespunde cerințelor art.221 CPP. Or, inculpata prin acțiunile sale huliganice a înjosit demnitatea și onoarea părții vătămate, totodată, aplicând acesteia violență, un motiv destul de esențial ce a servit pentru încasarea din contul inculpatei a prejudiciului moral în suma solicitată, mai mult inculpata i-a aplicat lovituri părții vătămate și a agresat-o când aceasta era însărcinată, fapt confirmat prin actele medicale.

5. Inculpata a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta a invocat că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra următoarelor argumente:*

- lipsa probelor care ar demonstra intenția de a atenta la relațiile sociale care asigură ambianța liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a organelor și instituțiilor de stat publice, prin urmare acțiunile ei nu pot fi încadrate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal;

- careva probe ce ar demonstra că a prevăzut urmările prejudiciabile și dorea sau admitea în mod conștient survenirea acestora la materialele cauzei nu sunt;

- instanța de apel a omis să se expună asupra cererii cu privire la cercetarea suplimentară a probelor administrate în primă instanță și administrarea probelor noi (inclusiv audierea martorului apărării Gorincioi Alexandru - refuzată și de prima instanță);

- nu au fost apreciate probele anexate de apelantă, și anume certificatele eliberate de IP Școala Republicană de Hipism care atestă că activitatea Școlii nu a fost întreruptă, iar toții angajații au primit salariul deplin;

- declarațiile părții vătămate referitor la circumstanțele în care s-a petrecut incidentul sunt contradictorii și prezintă dubii sub aspectul veridicității;

- declarațiile martorului Braga Natalia și Golub Galina vin în contradicție cu depozițiile părții vătămate și urmau a fi apreciate critic;

- instanța de apel a reținut doar 3 depoziții contradictorii ale părții vătămate, ale martorilor Braga Natalia și Golub Galina, fără a lua în considerare argumentele părții apărării.

Sentința care a fost menținută prin decizia instanței de apel contravine prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, deoarece nu conține

descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, motivele pentru care instanța a respins alte probe.

Instanța de apel *s-a pronunțat arbitrar asupra motivelor invocate în apel*, fără argumentare cuvenită, or din conținutul sentinței și declarațiilor date la organul de urmărire penală se observă divergențe esențiale între acestea.

Judecând apelul, instanța de apel nu a înlăturat aceste divergențe și doar superficial a menționat că prima instanța întemeiat a concluzionat că vinovăția inculpatei este dovedită prin cumulul probelor administrate.

Instanța de apel pripit, a susținut poziția instanței de fond în ce privește aprecierea probelor, acceptând niște concluzii de ordin general, fără să-și expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe în baza evaluării proprii, cu argumentarea concluziilor privind admiterea sau respingerea acestora.

În partea ce ține argumentul invocat în apel că raportul de expertiză a fost efectuat peste 4 zile de la presupusul incident, nu este relevantă opinia instanței de apel la acest capitol că apelanta nu a prezentat careva probe concludente și pertinente pentru confirmarea opiniei invocate, or anume acest aspect contravine principiului prezumției de nevinovăție. O asemenea obligație revine în mod explicit reprezentanților statului abilitați cu acest drept.

Instanțele inferioare au refuzat audierea unui martor al apărării.

Astfel, nu au fost asigurate toate garanțiile unui proces echitabil.

În drept, recursul este bazat pe temeiurile din art. 427 Cod de procedură penală, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat și pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, că instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, care ar fi esența erorilor concrete de drept și a circumstanțelor că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, că instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și care ar fi, în asemenea caz, încadrarea corectă a faptei comise, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul declarat nu întrunește condițiile de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatei cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatei, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor ei infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Polevoi Cristina, a martorilor Golub Galina și Braga Natalia, ultima fiind și ocularul acțiunilor infracționale ale inculpatei, raportul de expertiză medico-legală nr. 1449/D din 25 iunie 2014 că la Polevoi Cristina s-a constatat echimoze la nivelul membrelor superioare, care puteau fi produse în rezultatul acțiunii

traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, ce se califică ca vătămare neînsemnată, instanțele indicând clar și fără echivoc motivele pentru care au respins probele și versiunile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatei a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal (*pct. 2. - 5. din decizie*).

Totodată, la stabilirea pedepsei instanțele de fond și de apel just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatei în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2., 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar

aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune inculpata este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2 – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Este de menționat și faptul că partea descriptivă a sentinței cuprinde descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, iar potrivit procesului-verbal al ședinței instanței de apel, în cazul demersului privind audierea martorului Gorincioi Alexandru și cercetarea suplimentară a probelor, apărarea nu a respectat prevederile art. 413 alin. (3), (4), 414 alin. (3) Cod de procedură penală, conform cărora, instanța de apel, la cererea părților, poate cerceta suplimentar probele administrate în primă instanță și poate administra probe noi. În cazul în care invocă necesitatea administrării de noi probe, părțile trebuie să indice aceste probe și mijloacele cu ajutorul cărora pot fi administrate, precum și motivele care au împiedicat prezentarea lor în primă instanță. În cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță.

Astfel, argumentele recurentului că *sentința nu conține descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, că instanța de apel a omis să se expună asupra cererii cu privire la cercetarea suplimentară a probelor administrate în primă instanță și administrarea probelor noi, inclusiv audierea martorului apărării Gorincioi Alexandru*, sunt absolut neîntemeiate.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul ordinar este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpata Moroșanu Mariana XXXX, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 28 aprilie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2017, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 31 ianuarie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco